

Герой російсько-української війни

Стопчак Ігор Дмитрович

Ігор Стопчак – ветеран війни, учасник Антитерористичної операції та Операції Об'єднаних сил на сході України, підполковник, який 30 років свого життя віддав служінню своїй Батьківщині та Українському народу, останніх 6 років свого життя захисту нашої Батьківщини від російських загарбників. За ці роки жодного разу не був демобілізований.

Народився 20 березня 1967 р. в с. Залісся Старосинявського району Хмельницької області, у родині сільської інтелігенції. В 1974 році пішов в 1 клас Заліснянської середньої школи Старосинявського району Хмельницької області. В 1981 році разом з батьками переїхав в село Проскурівка Ярмолинецького району Хмельницької області. В 1984 році закінчив Проскурівську середню школу з відзнакою. В тому ж році закінчив Хмельницьку автомобільну школу ДОСААФ.

З грудня 1984 року по травень 1985 році працював водієм в с. Проскурівка.

В 1985 поступив в Донецьке вище військово-політичне училище, яке закінчив в 1989 році. Після закінчення військового училища проходив службу в м. Яранськ Кіровської області заступником командира роти в/ч 55185. Паралельно викладав історію в місцевій школі.

Після розпаду СРСР при першій можливості переїхав з Росії в Україну і прийняв Присягу на Вірність Україні в 1994 році.

З квітня 1994 року по серпень 1999 р. проходив службу заступником командира в/ч А 1654 смт. Десна Козелецького району Чернігівської області. З серпня 1999 року по червень 2001 року навчався у Військовому гуманітарному інституті НАОУ м. Київ. З червня 2001 року проходив службу заступником командира в/ч А 1066 з виховної роботи смт. Скала-Подільська Борщівського району Тернопільської області. З листопада 2002 р. по 2004 р. займав посаду заступника командира в/ч А 1089.

Після звільнення в запас з 2004 року проживав і працював в місті Хмельницькому.

Учасник Революції Гідності.

У січні 2015 року добровільно був призваний до лав Збройних Сил України. Безпосередньо прийняв участь у створенні одного з підрозділів 44-ї окремої артилерійської бригади імені гетьмана Данила Апостола, яка тільки формувалася (з 31.01.2015 р. по 10.12.2018 р.).

В 39-му зенітному ракетному полку ОК «Захід» Сухопутних військ ЗСУ був заступником командира полку (з 10.12.2018 р. по 24.01.2021 р.).

Позивний «Балу». З перший років російсько-української війни Ігор Дмитрович став на захист Батьківщини, разом з побратимами пройшов «горнило» запеклих боїв і до останнього дня свого життя залишався в строю, вірним Військовій Присязі, вірним українському народу. Захищав Новоолександрівку, Попасну, Золоте, Оріхове, Жолобок, Новотошківку, Щастя (7 ротаций). Це був справжній офіцер, Людина з великої літери, порядний сім'янин та вірний захисник свого народу.

Підполковник Ігор Стопчак помер 24 січня 2021 року в Головному військовому клінічному госпіталі внаслідок онкологічного захворювання, набутого під час участі в бойових діях на сході України. За рішенням 16-ї Регіональної військово-лікарської комісії смерть пов'язана з Захистом Батьківщини.

Ігорю Стопчаку назавжди 53 роки.

Поховали Героя на Алеї померлих Героїв кладовища мікрорайону Ракове.

В Захисника залишилися дружина, син та донька.

Нагороджений нагрудним знаком «Знак пошани» від 01.12.2015 р., нагрудним знаком «Почесна відзнака 44 окремої артилерійської бригади» від 01.11.2017 р., медаллю «За жертвовність і любов до України» від 12.04.2016 р., відзнакою Президента України «За участь в антитерористичній операції» від 17 лютого 2016 року, медаллю «Ветеран війни» (Учасник бойових дій), медаллю «За зміцнення обороноздатності», медаллю «За службу Україні», медаллю «Учасник військового параду» 2018 р., медаллю «10 років Збройним Силам України», медаллю «20 років сумлінної служби».

Рішенням Хмельницької міської ради №33 від 15.09.2023 року за мужність у захисті державного суверенітету і територіальної цілісності України, видатні заслуги перед українським народом та Хмельницькою міською територіальною громадою удостоєний звання «Почесний громадянин Хмельницької міської територіальної громади» посмертно.